

между тѣзи стоки и между сичкитѣ, които сж стигнали на предназначено то си мѣсто, или които сж са избавили отъ кораблекрушеніето подиръ морскитѣ злощастія, които сж извикали нуждата за продаванъето или за залаганъето.

Чл. 121.) Ако са случи да са възбрани търгуванъето съ мѣстото, за което са отправа корабътъ, и са принуди да са върне назадъ съ товара си, на корабленачалника са плаща навлото само за отиванъе, ако и да са е былъ навлосжлъ корабътъ и за връщанъе.

Чл. 122.) Ако въ продълженіето на плуванъето корабътъ са задържи привременно по заповѣдъ на нѣкоя Сила, никое навло не са плаща за времето на задържанъето, ако е былъ корабътъ навлосанъ на мѣсець, или на плуванъе, нито са пѣкъ умножава навлото, ако е былъ навлосанъ само на плуванъе.

Храненъето и заплатитѣ на дружината прѣзъ сичкото продълженіе на задържанъето на корабя са считатъ за *аваріи*.

Доро са продължава възбраненіето, натоварачътъ може, да растовари стокитѣ си съ свои разноски, съ условіе обаче да ги натовари пакъ съ свои разноски или да обезтщети лицето, което е дало подъ навло или корабленачалника.

Чл. 123.) Корабленачалникътъ получва навлото за хвърленитѣ въ морето стоки поради общото избавленіе, но е длъженъ противъ тщетытѣ и той да спомогне.

Чл. 124.) Никое навло не са плаща за изгубенитѣ стоки отъ кораблекрушеніе или отъ сѣданъе, за грабнатитѣ отъ морскы разбойници или за задърженитѣ отъ неприятели. Корабленачалникътъ е длъженъ да повърне предплатеното на него навло, ако нѣма противно условіе.

Чл. 125.) Ако корабътъ и стокитѣ сж са искупили съ пары или съ задълженія, отъ рѣцѣтѣ на морскы разбойници, или ако сж са избавили стокитѣ отъ кораблекрушеніе съ помощта на корабленачалника, той получва цѣлото навло до мѣстото на обира или на кораблекрушеніето, ако не може да ги завезе до предназначено то имъ мѣсто. Получва цѣлото навло като спомогне на искупа, ако завезе стокитѣ до пред-